

ΑΡΧΑΙΑ Α΄ ΛΥΚΕΙΟΥ

Επαναληπτικές ασκήσεις γραμματικής & συντακτικού

© ΤΟΝΙΣΜΟΣ (βλ. §38, σελ. 17)

- **Τόνοι:** οξεία, βαρεία (στη λήγουσα), περισπωμένη)
- **Πνεύματα:** Ψιλή, Δασεία (βλ. γραμμ. σελ. 20-21) * δεν είναι τόνοι, μπαίνουν μόνο στο αρχικό φωνήεν!
- **Μακρά:** η, ω **Βραχεία:** ε, ο **Δίχρονα:** α, ι, υ
- **Δίφθογγοι,** αι, ει, οι, ηυ, υι, ευ, ου, αυ, φ, η, α (κατά κανόνα μακρόχρονοι)
- Στα **βραχεία** πάντα οξεία, όταν τονίζονται
- Στην **προπαραλήγουσα** πάντα οξεία, όταν τονίζεται
- Αν η **λήγουσα** είναι **μακρόχρονη**, η προπαραλήγουσα **δεν τονίζεται**
- Στην **παραλήγουσα**, μακρό πριν από μακρό παίρνει **οξεία**
- Στην **παραλήγουσα**, μακρό πριν από βραχύ παίρνει **περισπωμένη**
- Οι συλλαβές που προέρχονται **από συναίρεση** συνήθως παίρνουν περισπωμένη

Να τονίσετε τις παρακάτω λέξεις και να βάλετε πνεύμα, όπου χρειάζεται:

δωρον, τουτον, τουτων, πρωτοις, πρωτοι, τραπεζα, τραπεζ
ης, τοιχος, υιος, αιγες, τειχη, δημω, βωμω

© ΑΡΘΡΟ * Α΄, Β΄ ΚΛΙΣΗ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΩΝ * ΕΠΙΘΕΤΑ Β΄ ΚΛΙΣΗΣ(

βλ. γραμμ. σελ. 42, 45-48, 52-54, 95-97)

- Οι καταλήξεις της α' και β' κλίσης των ουσιαστικών, καθώς και των επιθέτων β' κλίσεις μοιάζουν με το οριστικό άρθρο χωρίς το τ -
- Το -αι και το -οι στις καταλήξεις θεωρούνται μακρά, ενώ το -αις και το -οις βραχεία.
- Προσοχή στα πρωτόκλιτα θηλυκά: αν πριν από το -α έχουν σύμφωνο (εκτός από ρ), τότε στη γενική και δοτική τρέπουν το -α σε -η
- Σύμφωνα με τα δευτερόκλιτα επίθετα, κλίνονται και τα ομαλά παραθετικά, π.χ. γενναιότερος-α-ον και μετοχές μέσης φωνής π.χ. λυόμενος-η-ον

Να συμπληρώσετε τον πίνακα, τονίζοντας όπου χρειάζεται:

ὁ	δίκαιος	δικαστής	ἡ	ἀγαθή	μουσα	τὸ	ἅγιον	μύρον
τοῦ	δικαι.....	δικαστ.....	τῆς	ἀγαθ.....	μουσ.....	τοῦ	ἀγι.....	μυρ.....
τῶ	δικαι.....	δικαστ.....	τῆ	ἀγαθ.....	μουσ.....	τῶ	ἀγι.....	μυρ.....
τὸν	δικαι.....	δικαστ.....	τῆν	ἀγαθ.....	μουσ.....	τὸ	ἀγι.....	μυρ.....
ῶ	δικαι.....	δικαστ.....	ῶ	ἀγαθ.....	μουσ.....	ῶ	ἀγι.....	μυρ.....

οί	δικαι..... δικαστ....	αί	ἀγαθ..... μουσ.....	τὰ	ἄγι..... μυρ....
τῶν	δικαι..... δικαστ.....	τῶν	ἀγαθ..... μουσ.....	τῶν	ἄγι..... μυρ.....
τοῖς	δικαι..... δικαστ.....	ταῖς	ἀγαθ..... μουσ.....	τοῖς	ἄγι..... μυρ.....
τούς	δικαι..... δικαστ.....	τάς	ἀγαθ..... μουσ.....	τὰ	ἄγι..... μυρ.....
ῶ	δικαι..... δικαστ.....	ῶ	ἀγαθ..... μουσ.....	ῶ	ἄγι..... μυρ.....

⊙ **Γ' ΚΛΙΣΗ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΩΝ (βλ. γραμμ. σελ. 61 - 65, 67- 70, 78)**

- Χωρίζονται σε φωνηεντόληκτα και συμφωνόληκτα (αφωνόληκτα, ημιφωνόληκτα) και έχουν τις ίδιες καταλήξεις με μικρές διαφοροποιήσεις (π. χ. -εως ή -εος)
- Ἄφωνα σύμφωνα: Ουρανικά (κ,γ,χ), Χειλικά (π, β,φ), Οδοντικά (τ, δ, θ)
- Ημίφωνα σύμφωνα: Υγρά (λ,ρ), Ἐνρινα (μ, ν)
- Χωρίζονται, επίσης, σε μονόθεμα και διπλόθεμα. Ὅσα είναι διπλόθεμα έχουν ένα θέμα με μακρό φωνήεν και ένα με βραχύ.
- Χαρακτηρίζονται ως καταληκτικά (έχουν -ς στην ονομαστική ενικού) ή ακατάληκτα (δεν έχουν)
- Φωνηεντόληκτα μονόθεμα σε -εως: γεν. εν. -εως, δοτ. εν. -εῖ, αιτ. εν. -εας, κλητ. εν. -εὔ, δοτ. πληθ. -εὔσι(ν)
- Φωνηεντόληκτα διπλόθεμα σε -ις: γεν. εν. -εως, δοτ. εν. -ει, αιτ. εν. -ιν, ον. αιτ. κλητ. πληθ. -εις, δοτ. πληθ. -εσι
- Αφωνόληκτα μονόθεμα: π.χ. φύλαξ, κώνωψ, πατρίς, ἐλέφας, γέρον, κτήμα
- Υγράληκτα μονόθεμα: π.χ. κρατήρ, ἰχώρ
- Σιγμόληκτα ακατάληκτα: π.χ. Περικλῆς, Σωκράτης
- Ενρινόληκτα μονόθεμα: π.χ. δελφίς, παιάν, χιτών
- Ενρινόληκτα διπλόθεμα: π.χ. ποιμήν, γείτων
- Ὅμοια κλίνονται πολλές μετοχές ενεργητικής φωνής (π.χ. λύων), το αρσενικό και ουδέτερο πολλών επιθέτων γ' κλίσης καθώς και ανώμαλα παραθετικά επιθέτων (π.χ. ἀμείνων)

ὁ γραμματεὺς		ὁ Δωριεὺς	

ό κήρυξ		ό γύψ	

ή ποιότης		τό κρᾶμα	

ό μεγιστάν (α μακρό)		ό ἔλαιών	

ὁ πυθμὴν		ἡ εἰκὼν	

ὁ, ἡ ἀμελής		τὸ ἀμελές	

ὁ βαρὺς		τὸ βαρὺ	

⊙ **ΠΑΡΑΘΕΤΙΚΑ ΕΠΙΘΕΤΩΝ (βλ. γραμμ. σελ. 119 - 125)**

- Έχουν κατάληξη -ώτερος και -ώτατος όσα λήγουν σε :
- -ιος, -ικος, -ιμος, -ινος, -ακος, -αλος, -αμος, -ανος, -ατος, -αρος, -υρος, -χος και όσα έχουν βραχύ φωνήεν πριν την κατάληξη
- Υπάρχουν αρκετά που σχηματίζουν ανώμαλα παραθετικά. Συνήθως ο συγκριτικός τους βαθμός κλίνεται κατά την γ' κλίση

ΘΕΤΙΚΟΣ	ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΟΣ	ΥΠΕΡΘΕΤΙΚΟΣ
ὁ δίκαιος		
ἡ ἄδικη		
τὸ εὐμενές		
ὁ καλός		
ἡ πολλή		
τὸ μέγαν		

ὁ, ἡ μείζων		τὸ μείζον	

✎ **ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΣ ΜΕΤΟΧΩΝ (βλ. γραμμ. σελ. 114 - 119)**

- Ονομάζονται έτσι γιατί μετέχουν τόσο στο ρήμα όσο και στο επίθετο
- Συνήθως μεταφράζονται με ολόκληρη πρόταση
- Στην ενεργητική φωνή κλίνονται ως τριτόκλιτα επίθετα ενώ στην μέση ως δευτεόκλιτα

	ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ	ΜΕΣΗ
ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ	κελεύ.... - κελεύ..... - κελεῦ.....	κελευ..... - κελευ..... - κελευ.....-
ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ	κελεύ..... -κελεύ..... κελεῦ.....	κελευ..... -κελευ.....- -κελε.....-
ΑΟΡΙΣΤΟΣ	κελεύ.... -κελεύ..... -κελεῦ.....	κελευ..... -κελευ..... -κελευ.....
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ	κε κελευ.... -κε κελευ..... -κε κελευ.....	κε κελευ..... - κε κελευ..... - κε κελευ.....

© **ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΣ ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΥ (βλ. γραμμ. σελ. 164- 171)**

- ΠΡΟΣΟΧΗ: Δεν είναι ρήματα! Είναι ονοματικός τύπος του ρήματος (όπως και η μετοχή) ο οποίος δεν «παρεμφαίνει» (= δεν εμφανίζει) το πρόσωπο.
- Συνήθως είναι συντακτικά αντικείμενα του ρήματος
- Αναλύονται σε φράση με το «ότι» (ειδικό) ή το «να» (τελικό)

	ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ	ΜΕΣΗ ΦΩΝΗ
ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ	κελεύ....	κελευ..... -
ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ	κελεύ.....	κελευ.....
ΑΟΡΙΣΤΟΣ	κελεύ....	κελευ.....
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ	κε κελευ....	κε κελευ.....

ΒΟΗΘΗΤΙΚΟ ΡΗΜΑ «ΕΙΜΙ» (βλ. γραμμ. σελ. 162- 163)

- Το χρησιμοποιούμε στον περιφραστικό σχηματισμό ορισμένων χρόνων
- ΕΝ. είμι ΠΡΤ. ή(ν) ΜΕΛ. ἔσομαι ΑΟΡ. ἐγενόμην (β') ΠΡΚ. γέγονα ΥΠΣ. ἐγεγόνειν

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ			
ΟΡΙΣΤΙΚΗ	ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ	ΕΥΚΤΙΚΗ	ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ
ΜΕΤΟΧΗ		ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟ	

⊙ **ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ - ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ (βλ. γραμμ. σελ. 164 - 171)**

- Οι καταλήξεις του μέλλοντα είναι ίδιες με του ενεστώτα με την προσθήκη ενός - σ
- Τα ουρανικόληκτα εμφανίζουν ξ, ενώ τα χειλικόληκτα ψ

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ <u>κελεύω</u>			
ΟΡΙΣΤΙΚΗ	ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ	ΕΥΚΤΙΚΗ	ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ
ΜΕΤΟΧΗ		ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟ	

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ <u>κελεύω</u>	
ΟΡΙΣΤΙΚΗ	ΕΥΚΤΙΚΗ
ΜΕΤΟΧΗ	ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟ

ΜΕΣΗ ΦΩΝΗ ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ κελεύομαι			
ΟΡΙΣΤΙΚΗ	ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ	ΕΥΚΤΙΚΗ	ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ
ΜΕΤΟΧΗ		ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟ	

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ	
ΟΡΙΣΤΙΚΗ	ΕΥΚΤΙΚΗ
ΜΕΤΟΧΗ	ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟ

⊙ ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ (βλ. γραμμ. σελ. 164 - 171)

- ΑΥΞΗΣΗ: Συλλαβική έ (μπροστά από απλό σύμφωνο Χρονική α: η, ε:η ο: ω, οι: φ, αι: η, ευ: ηυ, α: α, ι: ι, υ: υ
- Στα σύνθετα με πρόθεση, η αύξηση μετά την πρόθεση

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ <u>παρακελεύω</u>
ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΜΕΣΗ ΦΩΝΗ ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ <u>παρακελεύομαι</u>
ΟΡΙΣΤΙΚΗ

⊙ **ΑΟΡΙΣΤΟΣ (βλ. γραμμ. σελ. 164 - 171)**

- ΑΥΞΗΣΗ: Συλλαβική ἐ (μπροστά από απλό σύμφωνο Χρονική α: η, ε:η ο: ω, οι: φ, αι: η, ευ: ηυ, α: α, ι: ι, υ: υ ΑΥΞΗΣΗ ΜΟΝΟ ΣΤΗΝ ΟΡΙΣΤΙΚΗ
- Στα σύνθετα με πρόθεση, η αύξηση μετά την πρόθεση
- Ουρανικόληκτα: ξ- αντί για σ- στην κατάληξη
- Χειλικόληκτα: ψ- αντί για σ- στην κατάληξη

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ ΑΟΡΙΣΤΟΣ <i>κελεύω</i>			
ΟΡΙΣΤΙΚΗ	ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ	ΕΥΚΤΙΚΗ	ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ
ΜΕΤΟΧΗ		ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟ	

ΜΕΣΗ ΦΩΝΗ ΑΟΡΙΣΤΟΣ <i>κελεύομαι</i>			
ΟΡΙΣΤΙΚΗ	ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ	ΕΥΚΤΙΚΗ	ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ
ΜΕΤΟΧΗ		ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟ	

⊙ ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ (βλ. γραμμ. σελ. 164 - 171)

- Αναδιπλασιασμός: α) Επανάληψη: το πρώτο γράμμα με -ε- β) Συλλαβική αύξηση: σε αρχικό ξ, ψ, ζ ή σε τρία αρχικά ή σε δύο (αφωνο + υγρό ή ένρινο) ΣΕ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΤΥΠΟΥΣ ΤΟΥ ΡΗΜΑΤΟΣ
- Στα σύνθετα με πρόθεση, ο αναδιπλασιασμός μετά την πρόθεση
- Ουρανικόληκτα: χ- αντί για κ- στην κατάληξη
- Χειλικόληκτα: φ- αντί για κ- στην κατάληξη

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ			
ΟΡΙΣΤΙΚΗ	ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ	ΕΥΚΤΙΚΗ	ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ
ΜΕΤΟΧΗ		ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟ	

ΜΕΣΗ ΦΩΝΗ ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ <i>κελεύομαι</i>			
ΟΡΙΣΤΙΚΗ	ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ	ΕΥΚΤΙΚΗ	ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ
ΜΕΤΟΧΗ		ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟ	

⊙ **ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ** (βλ. γραμμ. σελ. 164 -171)

- ΑΥΞΗΣΗ: Συλλαβική έ (μπροστά από απλό σύμφωνο Χρονική α: η, ε:η ο: ω, οι: φ, αι: η, ευ: ηυ, α: α, ι: ι, υ: υ
- ΑΥΞΗΣΗ + ΑΝΑΔΙΠΛΑΣΙΑΣΜΟΣ
- Στα σύνθετα με πρόθεση, ΠΡΟΘΕΣΗ + ΑΥΞΗΣΗ + ΑΝΑΔΙΠΛΑΣΙΑΣΜΟΣ

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ <i>παρακελεύω</i>
ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΜΕΣΗ ΦΩΝΗ ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ <i>παρακελεύομαι</i>
ΟΡΙΣΤΙΚΗ

© ΣΥΝΗΡΗΜΕΝΑ ΡΗΜΑΤΑ (βλ. γραμμ. σελ. 200 -211)

<p>α + ε, η = α</p> <p>+ει, η = α</p> <p>α + ο, ω, ου = ω α +</p> <p>οι, + ω</p> <p>*η, η αντί για α, α στα:</p> <p>ζῶ, πεινῶ, διψῶ, χρῶμαι</p>	<p>ε + μακρό = μακρό ε</p> <p>+ε = ει</p> <p>ε +ο = ου</p> <p>* πλέω, πνέω, δέομαι</p> <p>συναίρεση μόνο με ε ή ει</p>	<p>ο + ε, ο, ου = ου ο +</p> <p>η, ω = ω</p> <p>ο + ει, οι, η = οι</p>
---	--	--

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ		
ΟΡΙΣΤΙΚΗ	ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ	ΕΥΚΤΙΚΗ
ἀριθμεῖς		
ἀγαπᾷ		
πλεῖ		
ἀγνοοῦμεν		
ἐρωτᾷσθε		
θανατοῦσιν		
προκαλεῖς		
πληροῖ		
ὀρμάτε		
ζητοῦσιν		
αἰτεῖται		
δηλοῦσθε		
πνεῖται		
διασπῶνται		
νικῶμεν		
πλανῶμαι		
φιλοτιμεῖται		
ἐλευθεροῖ		
κληροῦται		
λυτρούμεθα		

© **ΑΟΡΙΣΤΟΣ Β'** (βλ. γραμμ. σελ. 194 - 195)

- Καταλήξεις παρατατικού στην οριστική και ενεστώτα σε όλες τις άλλες εγκλίσεις και ονοματικούς τύπους.
- Στη λήγουσα τονίζονται το ενεργητικό απαρέμφατο, η ενεργητική μετοχή στο αρσενικό και ουδέτερο γένος και το β' ενικό της προστακτικής της μέσης φωνής : βαλεῖν (ενώ : λύειν), ὀ βαλών, τό βαλόν (ενώ : ὀ λύων, τό λῦον), βαλοῦ (ενώ : λύου)
- 3) Στην παραλήγουσα τονίζονται η ενεργητική μετοχή στο θηλυκό γένος και το μέσο απαρέμφατο : ἡ βαλοῦσα (ενώ : ἡ λύουσα), βαλέσθαι (ενώ : λύεσθαι)
- Στη λήγουσα τονίζεται το β' ενικό προστακτικής των ρ. ἔρχομαι, εὐρίσκω, λαμβάνω, λέγω και ὀρῶ : ἔλθέ, εὐρέ, λαβέ, εἶπέ, ἰδέ.
- Όταν το ρήμα είναι σύνθετο ο τόνος ανεβαίνει : α) στο β' ενικό της προστακτικής της ενεργητικής φωνής : παράβαλε, ἄπελθε, κάτιδε, πρόειπε, κατάφυγε, παράσχεσ και στο β' πληθυντικό της προστακτικής της ενεργητικής φωνής : μόνο στο παράσχετε β) στο β' ενικό της προστακτικής μέσης φωνής μόνο αν ο τύπος είναι μονοσύλλαβος και η πρόθεση δυσύλλαβη (συμβαίνει μόνο στα ἔσχομην και ἔσπόμην) : παράσχου, ἐπίσπου αλλά προσχοῦ γ) στην υποτακτική και ευκτική του αορίστου β' των ρ. ἔχω-ἔχομαι (ἔσχον-ἔσχομην) και ἔπομαι (ἔσπόμην), εφόσον το επιτρέπει η λήγουσα: παράσχησ, παράσχοιμι, , ἐπίσπωμαι, ἐπίσποιο κλπ
- Η ευκτική του αορίστου β' ἔσχον του ρ. ἔχω είναι σχοίην, -οίης κλπ. Όταν όμως το ρ. είναι σύνθετο σχηματίζεται κανονικά : παρά -σχοιμι, κατά-σχοιμι κλπ.

ΡΗΜΑ (Εν.)	Οριστική Αορ. β'	Υποτακτική Αορ.
ἄγω	ἤγαγον	ἀγάγ -ω
αἰρῶ	εἶλον	εἶλ -ω
αἰσθάνομαι	ἤσθόμην	αἴσθ -ωμαι
ἁμαρτάνω	ἤμαρτον	ἁμάρτ -ω
(ἀπο)θνήσκω	ἀπέθανον	ἀποθάν -ω
ἀφικνοῦμαι	ἀφικόμην	ἀφίκ -ωμαι
βάλλω	ἔβαλον	βάλ -ω
γίγνομαι, εἰμί	ἐγενόμην	γέν -ωμαι
ἔρχομαι	ἤλθον	ἔλθ -ω
εὐρίσκω	εὐρον, ἠῦρον	εὐρ -ω
ἔχω	ἔσχον	σχ -ῶ
λαγχάνω	ἔλαχον	λάχ -ω
λαμβάνω	ἔλαβον	λάβ -ω
λανθάνω	ἔλαθον	λάθ -ω
λέγω	εἶπον	εἶπ -ω
λείπω	ἔλιπον	λίπ -ω
μανθάνω	ἔμαθον	μάθ -ω
ὀρῶ	εἶδον	ἴδ -ω
ὀφλισκάνω	ᾠφλον	ὄφλ -ω
πάσχω	ἔπαθον	πάθ -ω
πείθω	ἔπιθον	πίθ -ω
πίπτω	ἔπεσον	πέσ -ω
πυνθάνομαι	ἐπυθόμην	πύθ -ωμαι
τίκτω	ἔτεκον	τέκ -ω
τρέπω	ἔτραπον	τράπ -ω
τυγχάνω	ἔτυχον	τύχ -ω
φέρω	ἤνεγκον	ἐνέγκ -ω
φεύγω	ἔφυγον	φύγ -ω

ΟΡΙΣΤΙΚΗ ΕΝΕΣΤ.	ΟΡΙΣΤΙΚΗ ΑΟΡ. Β'	ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ ΑΟΡΙΣΤΟΥ Β'	ΕΥΚΤΙΚΗ ΑΟΡ. Β'	ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ ΑΟΡ. Β'
φεύγω				
προσλαμβάνεις				
άντιλέγει				
καθορῶμεν				
ἐξέρχεσθε				
ἀναιροῦσιν				
ἔχω				
προσέχεις				
ἐξάγει				
εὐρίσκομεν				
φέρετε				
διαλείπουσιν				
τυγχάνω				
τίκτεις				
ἀποθνήσκει				
ἐκπίπτομεν				
παρέχεσθε				
ἔρωτῶνται				

⊙ **ΠΑΘΗΤΙΚΟΣ ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ & ΑΟΡΙΣΤΟΣ** (βλ. γραμμ. σελ. 185, 196 -7)

- Χρησιμοποιούνται ως εναλλακτικοί τύποι στη μέση φωνή για να δηλώσουν την παθητική διάθεση του ρήματος. Τα περισσότερα ρήματα διαθέτουν παθητικό μέλλοντα και αόριστο α'.
- Το χαρακτηριστικό είναι το -θη- στην κατάληξη για τον παθητικό μέλλοντα και αόριστο α'
- Υπάρχουν όμως και παθητικοί χρόνοι που δεν έχουν -θη- (χαρακτηρίζονται παθητικοί β')
- Παθητικός Μέλλοντας α': Οι κανονικές καταλήξεις μέσης φωνής, προηγείται η συλλαβή -θη-
- Παθητικός Μέλλοντας β': Οι κανονικές καταλήξεις μέσης φωνής, προηγείται η συλλαβή -η-
- Παθητικός Αόριστος α':
  - ⊙ **ΟΡΙΣΤΙΚΗ**: θην, θης, θη, θημεν, θητε, θησαν
  - ⊙ **ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ**: θῶ, θῆς, θῆ, θῶμεν, θῆτε, θῶσιν
  - ⊙ **ΕΥΚΤΙΚΗ**: θείην, θείης, θείη, θείημεν (θε ἴμεν), θείητε (θεῖτε), θείησαν (θεῖεν)
  - ⊙ **ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ**: -, θητι, θήτω, -θήτε, θέντων (θήτωσαν)
  - ⊙ **ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟ**: θῆναι
  - ⊙ **ΜΕΤΟΧΗ**: -θεις (-θέντος) – θεῖσα (θείσης) – θέν (θέντος)
- Παθητικός Αόριστος β': Οι προηγούμενες καταλήξεις χωρίς -θη- Β' ενικό προστακτικής: -θι

ΡΗΜΑ	ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ	ΑΟΡΙΣΤΟΣ
ἀλλάττ(σσ)ω	ἀλλαγῆ-σομαι	ἠλλάγην
κλέπτω	κλαπῆ-σομαι	ἐκλάπην
κόπτω	κοπή-σομαι	ἐκόπην
κρύπτω	κρυβῆ-σομαι	ἐκρύβην
πλήττ(σσ)ω	πληγῆ-σομαι	ἐπλήγην
(ἐκ) πλήττ(σσ)ω	(ἐκ)πλαγῆ-σομαι	ἐξεπλάγην
ῥάπτω	ραφή-σομαι	ἐρράφην
σπείρω	σπαρή-σομαι	ἐσπάρην
στέλλω	σταλή-σομαι	ἐστάλην
σφάλλω	σφαλή-σομαι	ἐσφάλην
τάττ(σσ)ω	ταγῆ-σομαι	ἐτάγην
τρέπω	τραπή-σομαι	ἐτρέπην
τρέφω	τραφή-σομαι	ἐτρέφην
τριβώ	τριβῆ-σομαι	ἐτριβην
φαίνω	φανῆ-σομαι	ἐφάνην
φθείρω	φθαρή-σομαι	ἐφθάρην
φράττ(σσ)ω	φραγῆ-σομαι	ἐφράγην

ΟΡΙΣΤΙΚΗ ΕΝΕΣΤ.	ΟΡΙΣΤΙΚΗ ΠΑΘ. ΑΟΡ.	ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ ΠΑΘ. ΑΟΡ.'	ΕΥΚΤΙΚΗ ΠΑΘ. ΑΟΡ.	ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ ΠΑΘ. ΑΟΡ.
λύομαι				
γράφεται				
φαίνεται				
πλήττομεθα				
τρέπεσθε				
τρέφονται				
στέλλομαι				
αίρει				
φθείρεται				
βαλλόμεθα				
κόπτεσθε				
τάττονται				
ποιοῦμαι				
τιμᾶται				
δηλοῦμεθα				
καταλαμβάνομαι				
ἐπιρρίπτῃ				
ἀναγγέλλεται				